

Oppdrett av:

Blåstrupet Conure (Pyrrhura cruentata)

Levested i naturen :

Det østlige Brasil fra Alagoa i Bahia og Minas Gerais, til nordøst for Sao Paulo.

Blåstrupet Conure er den største av alle Pyrrhura-conurene, med en vekt på ca. 90 gram, og en lengde på ca. 30 cm. Denne arten er meget sjelden selv i hjemlige leveområder, hvor den lever i små flokker og for det meste treffes i skogområder. Arten har alltid vært temmelig sjelden, og det er ikke blitt bedre innen de seneste år, da avskoging med henblikk på salg av ettertraktet tømmer og inndragelse av jord til landbruk, har endret deres naturlige levesteder.

Oppdrett i fangenskap

Første oppdrett av arten i fangenskap skjedde i 1937 hos en mr. Whitley. I vårt naboland Danmark, skjedde det første oppdrettet av Blåstrupet Conure først i 1980. Det var velkjente Oluf Stub Nielsen som fikk 4 unger den gang, hvilket også gjentok seg i 1981. I Norge er arten registrert oppdrettet første gang av Bernt Trygve Nilsen på Rennesøy i Rogaland i 2008.

Begynnelsen

Etter starten med tropefugler i 1985, og oppdrett i begynnelsen av 1990-årene, så har conurene alltid hatt en spesiell plass i mitt hjerte. Her til lands var det ikke så mye conurer å få tak i den gang, så det skulle gå noen år før jeg omsider fikk tak i et par.

Det var et par med Blåkinnet Conure som kom først i hus, og selv om erfarne fuglefolk frarådet meg å kjøpe dem, så var likevel min interesse for conurer ytterligere vekket.

Både Rødbuket- og Grønnkinnet Conure ble etter hvert kjøpt inn, og siden et par med Blodvinget Conure også. Også noen Blånakkete Conurer kom i hus noen år senere. De Blåkinnete Conurene fikk jeg unger på først i 1999, de Grønnkinnete noen år senere, og i 2005 kom de første Rødbukete Conure-ungene til verden. Spesielt sistnevnte art ga meg mange unger, hvor mine 5 par var meget produktive, hvor jeg på det meste hadde 47 stk.! Det var litt av et leven når matfar kom for å mate sine kjære fjærkleddede venner, kan dere tro! Conurer er jo kjent for å være litt høyrøstede, men altså; hva er vitsen å holde fugler som ikke sier et pip? Det må jo være trist og kjedelig...?

Anskaffelse

Vel, på slutten av 2000-tallet får jeg telefon fra Bernt Trygve Nilsen med spørsmål om jeg ville kjøpe hans conurer. Det var snakk om 1.1 Rødbrustet Conure og 1.1 Blåstrupet Conure m/ 1 unge. Plass og pris er jo alltid et tema når det er snakk om fuglekjøp. Plass til begge artene hadde jeg ikke, så det ble med den ene conure-arten; altså Blåstrupet Conure med denne ene ungen. Denne ungen var ikke kjønntestet, men Bernt Trygve mente det var en hann.

Fuglene kom hjem til det blide sørland, men var meget sky. Ungen var lett på kjenne igjen, da den fortsatt hadde mørke øyne. En annen farge på fotringen var også med på å skille den fra de voksne.

Lydnivået var noe høyere enn det jeg var vant til fra mine øvrige conurer, så det ble til at jeg satt disse innendørs. Naboklager på fuglehold er det vel ingen som ønsker..

Tiden gikk, og så lenge foreldrefuglene fortsatt gikk sammen med ungen sin, så turte jeg ikke sette inn kasse til dem. Var redd for at ungen ville bli sett på som en rival, og dermed bli drept.

Så får jeg tilbud om å kjøpe tre Blåstrupete Conurer til av en oppdretter i Ålesund. Det var ikke nei i min munn, og selv om disse tre var beslektet med hverandre, så var det likevel av interesse. Disse var kjønnstestet og var to hanner og en hunn. Altså ville jeg nå sannsynligvis sitte med 4 hanner og 2 hunner. Hunnen var Ålesund var ganske tam, og så ikke ut til å være så veldig interessert i sine artsfrender.

Far og sønn derimot, var mer som de andre; litt sky og reservert.

Omsider satt jeg alle 6 fuglene sammen. Det ble et lurveleven uten like! Avlshunnen fra Rennesøy ble banket opp, så henne måtte jeg ta ut og sette i eget bur. Da hun var kommet seg, så prøvde jeg igjen å sette henne inn til de andre.... med samme nedslående resultat. Men etter fire forsøk ble hun omsider godtatt av de andre.

I den tro at jeg nå hadde 4 hanner og 2 hunner, så besluttet jeg å kjønnsteste den ungen som ble antatt å være en hann. DNA-prøven viste derimot at det var en hunn!! Så i stedet for 4.2 satt jeg nå med 3 par. Et enda bedre utgangspunkt for

oppdrett!

Oppdrettsforsøk

Sommeren 2010 setter jeg ut det paret som jeg synes sympatiserer og harmonerer best. Der stod de ikke akkurat så veldig lenge, for mens 4 fugler satt innendørs, satt de 2 utendørs og dro i gang et lydnivå som gjorde at jeg besluttet å ta dem inn igjen. For min del så spiller som nevnt litt lyd ikke så stor rolle, men for å bevare nabofreden, så var det det eneste riktige å gjøre.

(I mellomtiden hadde jeg fått byttet bort den ene hannen i en ny hann fra Helleland. Litt nytt blod er vel ikke å forakte i sitt fuglehold..)

På våren 2011 setter jeg så inn 2 redekasser til disse 6 fuglene. Den nyankomne hannen fra Helleland var ikke kjønnsmoden, så jeg regnet med at det ikke ville by på problemer.

Og det gjorde det heller ikke. Rugekassene ble inispisert, men det skjedde ikke noe av betydning, før jeg en dag oppdager at den tamme hunnen er egg tung. Men hun ville ikke i kassen, og jeg ser at hun får problemer med å få ut egget sitt. Hun blir fjernet, og satt i eget bur sånn at hun kunne få litt fred og ro for å komme seg. Men sent neste dag, så døde den tamme hunnen av leggenød.. Kjipt..

Vel, tilbake i fuglebua satt det nå 3.2 Blåstrupete Conurer. Men nå skjedde det ting. Når den tamme hunnen nå var borte, ble det det fart på de gjenværende.

Etter en stund så ble det lagt 6 egg i den ene kassen, og hunnen her rugde fast. Jeg var jo spent, men det så ikke ut som om eggene var befruktet. Men jeg hadde fått høre at det var slik den artens egg

var. Så jeg lot dem ligge, og håpte jo det beste.

Den andre kassen var også populær, men det skjedde ikke noe annet i den enn at den ble brukt som soveplass.

Unger i kassen

Etter en god stund (jeg telte ikke dagene, men conurer har en rugetid på ca. 21-23 dager) så synes jeg at jeg hørte pipelyder fra kassen. Jeg lot dem få en uke i fred til, før jeg foretok den første redekontrollen.

Der lå det 3 små Blåstrupete Conure-kyllinger, samt 3 egg til. Moro! En redekontroll ytterligere en uke senere konkluderte med at det var klekt enda et egg, så nå var det 4 små i kassen.

Det var dog betydelig forskjell på de 3 første ungene og denne siste, så jeg fryktet jo at den ikke ville greie seg.

Men alt gikk som på skinner, og fuglene ble ringmerket med faste fotringer. Hvem som egentlig var foreldrene til disse var litt vanskelig å se, da alle de voksne alltid var ute når jeg kom inn i fuglebua.

Men spilte det noen rolle, egentlig?

Ungene vokste fint, og omsider var alle fuglene klare for å sjekke hvordan det stod til utenfor

rugekassen. Ungene var strøkne i fjærene, men unntak av halen. Den var noe slitt og flisete, noe som er forståelig da det ble trangt om plassen i rugekassen om natten. Hvem vet hvor mange som brukte samme kasse til å sove i? Det at conurer også liker å klatre på nettingen, gjør ikke halen noe bedre..

Omsider fjernet jeg begge kassene, og en DNA-test av ungene viste at det var en hann og tre hunner. Perfekt resultat, da det er manko på hunner av denne arten i Norge.

Fem fugler var nå blitt til ni, og kjønnsfordelingen var nå 4 hanner og 5 hunner. Alle 9 fuglene gikk utrolig fint sammen, og de andre voksne tok seg vel av de nye beboerne.

Fôr

Av fôr så ble det benyttet tørr, grov parakittblanding, epler, appelsin, druer, gulrøtter og litt eggefôr. En liten pose med fruktmix var også noe som var populært. Det kan man derimot ikke si om pellets, som forble urørt – som vanlig hos meg.

Oppdrettet ble kontrollert og bekreftet som førsteoppdrett i Sørlandet Tropefuglklubb.

Rugekassen

Til oppdrettet ble det brukt en vanlig stående trekasse.

Rugekassene var like, og har et inngangshull på ca. 5.7 cm i diameter.

Bunnmålene innvendig er 18.5 x 18.5 cm. Høyden er 37 cm.

Innvendig er det en stige av netting, og foruten topplokk, så har kassen en åpning i siden.

I ettertid

Hann-ungen ble byttet bort i en annen ung hann under landsutstillingen i Drammen 2011.

Så fikk jeg nytt blod til en av mine nye hunner, samt at en fuglevenn fra Haugaland også fikk en ubeslektet hann til sin hunn.

Senere solgte jeg også en hunn til en kar fra Sandnes, så min samlede bestand av Blåstrupete Conure er nå på fire par.

Jeg ser med andre ord lyst på oppdrett av Blåstrupete Conure i fremtiden.